

[Justitsministeren.]

tænke sig den udvej at søge at undgå en individuel ansvarsforsikring ved f. eks. at lægge en afgift på knallertmotoren eller på cyklegummiet. Men rent bortset fra at en sådan foranstaltning kun ville ramme den fremtidige produktion, og at den ville indebære en betydelig administration, tror jeg, at den ville komme til at virke ulige, og at denne vej derfor næppe er farbar. Vil man ansvarsforsikringen, mener jeg, man må gå den individuelle forsikrings vej.

Det er klart, at registreringer vil give den bedste kontrol, men jeg har forstået på ordføreren for forslagsstillerne, at det vil man helst undgå. Man kunne tænke sig et simpelt påbud for knallertkørere om at tegne ansvarsforsikring, men det er jo klart, at hvis dette påbud ikke skulle blive et slag i luften, måtte det ledsages af en kontrolordning. Det har været nævnt, at man kunne indføre bestemmelse om, at en særlig plade skulle påhæftes knallerten, en plade, der så skulle udskiftes med nyt udseende hvert år, men det er jo givet, at denne årlige ombytning måtte fordyre forsikringen og medføre en omfattende administration. Det, der dog navnlig kan indvendes imod denne foreslåede ordning, er vel, at den ville åbne store muligheder for misbrug.

Man kunne også gå den vej, som jeg mener at vide man er gået i Tyskland, at pålægge knallertføreren at medføre et dokument, formentlig den seneste præmiekvittering. Men også her tror jeg kontrollen vil vise sig temmelig illusorisk; den måtte vel i hvert fald ledsages af en bødetrusel ved forglemelse, og det er vel tvivlsomt, om dette ville blive følt som helt rimeligt.

Løvrigt tror jeg, man må gøre sig klart, at en tvungen ansvarsforsikring antagelig må suppleres med en hæftelse for forsikringsselskaberne i tilfælde, hvor behørig forsikring ikke er i kraft, og det forudsætter forhandling med selskaberne. Jeg tror derfor, der er mange problemer, som nøje må overvejes i et kommende udvalg.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne nævnte endvidere straf for kørsel med knallert i beruset tilstand. I øjeblikket vil en sådan adfærd kunne rammes af færdselslovens § 28, stk. 2, og i alvorligere tilfælde kunne der blive tale om at bringe bestemmelser i straffeloven i anvendelse. Jeg for-

står, at den ærede ordfører for forslagsstillerne har ønsket at rejse spørgsmålet om at bringe motorlovens § 24 i anvendelse, og herom kan der naturligvis også forhandles i et udvalg.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg personlig har den opfattelse, at det nok vil være det rigtigste at afvente de erfaringer, man fremover måtte kunne indhøste, inden afgørelse træffes; men det er klart, at vi i justitsministeriet er rede til at deltage i drøftelse af spørgsmålet og skaffe de oplysninger, udvalget måtte ønske.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stæhr Johansen): Jeg takker den højtærede justitsminister for den redegørelse, han fremkom med, og også for, at han var villig til at drøfte spørgsmålet i et udvalg.

Justitsministeren sluttede med at sige, at han mente, det ville være rigtigt, at man, før man ændrede den bekendtgørelse, der var udsendt, afventede erfaringerne. Jeg må erkende, at jeg på dette område ikke er enig med den højtærede justitsminister. Enhver må erkende, at når man gennemfører så vidtgående ændringer, vil det medføre et forøget antal knallertkørere. Hvis man undersøger den udvidelse af knallertkørslen, der har fundet sted i andre lande, hvor man har gennemført ændringer og lettelser — lettelser, der tilmed ikke i alle lande er så store som dem, vi har fået — vil man se, at stigningen er overmåde stor. Der er ikke tvivl om, at jo flere der kommer ud at køre på landevejene, desto større usikkerhed bliver der, og desto større belastning af færdselssikkerheden vil vi komme ud for. Jeg mener derfor, det er rigtigt, at sagen tages op på nuværende tidspunkt, og at det er rigtigt, at det sker netop i denne periode af året, hvor kørselens omfang ikke er helt så stort, som det bliver, når først solen begynder at skinne og man får lyst til at komme ud på vejene. Jeg vil i hvert fald, når jeg har sagt dette om min opfattelse med hensyn til, om man skal afvente erfaringerne eller ikke, gerne sige, at jeg anser det for bedre at gribe ind, idet ingen jo er interesseret i — det tror jeg heller ikke den højtærede justitsminister er — at der sker for mange ulykker; det er ikke på den måde, man skal indhøste erfaringer.